

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א		
בבא מציעא-שנים אוחזין	מימרא	תא שמע:											◊	כא.
		סמפון שיש עליו עדים - כשר.											⚡	כא.
		מאי עדים - עדי קיום.											!	כא.
		הכי נמי מסתברא											■	כא.
		ושאין עליו עדים - פסול.											■	כא.
		מדקתני סיפא:											■	כא.
		מאי אין עליו עדים?											^	כא.
		אילימא דליכא עלויה עדים כלל											!	כא.
		צריכא למימר דפסול?											⚡	כא.
		אלא לאו - עדי קיום.											■	כא.
		סמפון שיש עליו עדים - יתקיים בחותמיו, אין עליו עדים, ויוצא מתחת ידי שלישי או שיוצא לאחר חיתום שטרות - כשר.											■	כא. <
		יוצא מתחת ידי שלישי - דהא הימניה מלוה לשלישי.											◊	כא.
		יוצא לאחר חיתום שטרות נמי, דאי לאו דפריע - לא הוה מרע ליה לשטרותיה.											◊	כא.
		הדרן עלך שנים אוחזין.											◊	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-אלו מציאות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלו מציאות שלו ואלו חייב להכריז:												■
אלו מציאות שלו: מצא פירות מפוזרין, מעות מפוזרות, כריכות ברשות הרבים, ועגולי דבילה, ככרות של נחתום, מחרוזות של דגים, והתיכות של בשר, וגיוז צמר הלקוחין ממדינתו, ואניצי פשתן, ולשונות של ארגמן - הרי אלו שלו. דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]											■
כל שיש בו שינוי חייב להכריז. כיצד? מצא עגול ובתוכו חרס, ככר ובתוכו מעות.	רבי יהודה:											■
כל כלי אנפוריא אין חייב להכריז.	רבי שמעון בן אלעזר:											■
מצא פירות מפוזרין.												■
וכמה?												^
קב בארבע אמות.	רבי יצחק:											!
היכי דמי?												^
אי דרך נפילה												!
אפילו טובא נמי												⚡
ואי דרך הינוח												!
אפילו בציר מהכי נמי לא												⚡
במכנשתא דבי דרי עסקינן: קב בארבע אמות דנפיש טרחייהו - לא טרח איניש ולא הדר אתי ושקיל להו, אפקורי מפקר להו. בציר מהכי - טרח והדר אתי ושקיל להו, ולא מפקר להו.	רב עוקבא בר חמא:											!
חצי קב בשתי אמות מהו? קב בארבע אמות טעמא מאי - משום דנפיש טרחייהו, חצי קב בשתי אמות כיון דלא נפיש טרחייהו - לא מפקר להו. או דלמא: משום דלא חשיבי, וחצי קב בשתי אמות, כיון דלא חשיבי - מפקר להו.	בעי רבי ירמיה:											^
קביים בשמונה אמות מהו? קב בארבע אמות טעמא מאי - משום דנפיש טרחייהו, וכל שכן קביים בשמונה אמות, כיון דנפישא טרחייהו טפי - מפקר להו. או דלמא: משום דלא חשיבי, וקביים בשמונה אמות כיון דחשיבי - לא מפקר להו.												^
קב שומשמין בארבע אמות מהו? קב בארבע אמות טעמא מאי - משום דלא חשיבי, ושומשמין כיון דחשיבי - לא מפקר להו. או דלמא: משום דנפיש טרחייהו, וכל שכן שומשמין, כיון דנפיש טרחייהו טפי - מפקר להו.												^
קב תמרי בארבע אמות, קב רמוני בארבע אמות מהו? קב בארבע אמות טעמא מאי - משום דלא חשיבי, קב תמרי בארבע אמות, קב רמוני בארבע אמות נמי, כיון דלא חשיבי - מפקר להו. או דלמא: משום דנפישא טרחייהו, וקב תמרי בארבע אמות, וקב רמוני בארבע אמות, כיון דלא נפיש טרחייהו - לא מפקר להו.												^
מאי?												^
תיקו.												!
יאוש שלא מדעת, אביי אמר: לא הוי יאוש	איתמר: [אביי]											■
הוי יאוש.	רבא:											■
בדבר שיש בו סימן - כולי עלמא לא פליגי, דלא הוי יאוש. ואף על גב דשמעיניה דמיאש לסוף - לא הוי יאוש, דכי אתא לידיה - באיסורא הוא דאתא לידיה. דלכי ידע דנפל מיניה לא מיאש, מימר אמר: סימנא אית לי בגויה, יהבנא סימנא, ושקילנא ליה.												■
בוטו של ים ובשוליתו של נהר, אף על גב דאית ביה סימן - רחמנא שרייה, כדבעינן למימר לקמן.												■
כי פליגי - בדבר שאין בו סימן.												■
לא הוי יאוש, דהא לא ידע דנפל מיניה.	אביי:											■
הוי יאוש, דלכי ידע דנפל מיניה - מיאש. מימר אמר: סימנא לית לי בגויה, מהשתא הוא דמיאש.	רבא:											■
(סימן: פמג"ש ממקט"י ככסע"ז).												■
פירות מפוזרין	תא שמע:											⚡
הא לא ידע דנפל מיניה												⚡

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
בבא מציעא-אלו מציאות		מאן דאמר													
מימרא															
הכא במכששתא דבי דרי עסקינן, דאבידה מדעת היא.	הא אמר רב עוקבא בר חמא:											!	◇	כא:	
מעות מפזרות - הרי אלו שלו	תא שמע:											♣	◇	כא:	
אמאי? הא לא ידע דנפל מיניה												♣		כא:	
התם נמי, כדרכי יצחק												!		כא:	
אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה ושעה	דאמר: [רבי יצחק]											♣	!	◇	כא:
הכא נמי - אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה ושעה.												!		כא:	
עיגולי דבילה וככרות של נחתום - הרי אלו שלו.	תא שמע:											♣	◇	כא:	
אמאי? והא לא ידע דנפל מיניה												♣		כא:	
התם נמי, אגב דיקירי - מידע ידע בהו.												!	◇	כא:	
ולשונות של ארגמן - הרי אלו שלו.	תא שמע:											♣	◇	כא:	
ואמאי? הא לא ידע דנפל מיניה												♣		כא:	
התם נמי, אגב דחשיבי - משמושי ממשמש בהו, וכדרכי יצחק.												!	◇	כא:	
המוצא מעות בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובכל מקום שהרבים מצויין שם - הרי אלו שלו, מפני שהבעלים מתיאשין מהן.	תא שמע:											♣	◇	כא:	
והא לא ידע דנפל מיניה												♣		כא:	
אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה.	רבי יצחק:											!	◇	כא:	
מאימתי כל אדם מותרים בלקט - משילכו בה הנמושות.	תא שמע:											♣	◇	כא:	
ואמרינן: מאי נמושות?												^	♣	כא:	
סבי דאזלי אתיגרא.	רבי יוחנן:											!	♣	כא:	
לקוטוי בתר לקוטי.	ריש לקיש:											!	♣	כא:	
ואמאי? נהי דעניי דהכא מיאשי, איכא עניי בדוכתא אחרייתא דלא מיאשי?												♣		כא:	
כיון דאיכא עניי הכא - הנך מעיקרא איאשי מיאש, ואמרי: עניי דהתם מלקטי ליה.	אמרי:											!	◇	כא:	
קציעות בדרך, ואפילו בצד שדה קציעות. וכן תאנה הנוטה לדרך, ומצא תאנים תחתיה - מותרות משום גזל, ופטורות מן המעשר. בזיתים ובהרובים - אסור.	תא שמע:											♣	◇	כא:	
בשלמא רישא לאביי לא קשיא, אגב דחשיבי - ממשמש בהו. תאנה נמי - מידע ידיע דנתרא. אלא סיפא, לרבא קשיא. דקתני: בזיתים ובהרובים אסור												♣		כא:	
שאני זית, הואיל וחזותו מוכיח עליו, ואף על גב דנתרין זיתי מידע ידיע, דוכתא דאיניש איניש הוא.	רבי אבהו:											!	◇	כא:	
אי הכי, אפילו רישא נמי?												♣		כא:	
תאנה עם נפילתה נמאסת.	רב פפא:											!	◇	כא:	
הגבב שנטל מזה ונתן לזה, וכן גולן שנטל מזה ונתן לזה, וכן ירדן שנטל מזה ונתן לזה, מה שנטל - נטל, ומה שנתן - נתן.	תא שמע:											♣	◇	כא:	